Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

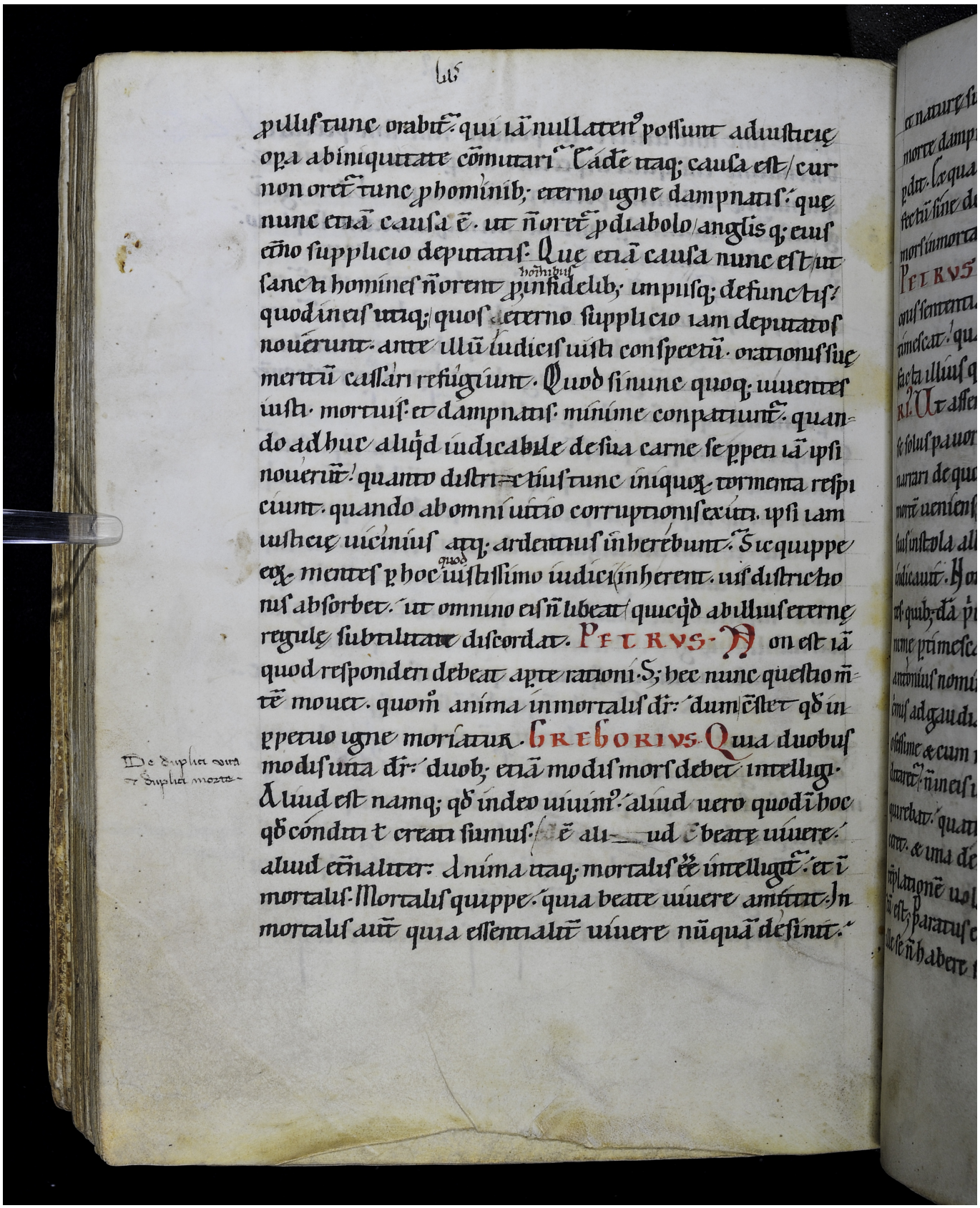

pullis tunc orabit. qui iā nullatenus possunt adiusticie
opa abiniquitate cōmutari. Cāde itaq; causa est/ cur
non orēt tunc phominib; eterno igne dampnatis. que
nunc etiā causa ē. ut ñ orēt pdiabolo/ anglis q; eius
cōno supplicio deputatis. Que etiā causa nunc est/ ut
sancti homines ñ orent pinfidelib; impiisq; defunctis.
quod ineis utiq; quos eterno supplicio iam deputatos
nouerunt. ante illū iudicis iusti conspectū. orationis suę
meritū cassari refugiunt. Quod si nunc quoq; uiuentes
iusti. mortuis. et dampnatis. minime conpatiunt. quan-
do adhuc aliq̄d iudicabile de sua carne se ppetī iā ipsi
nouerūt. quanto districtius tunc iniquos tormenta respi
ciunt. quando ab omni uitio corruptionis exuti. ipsi iam
iusticie uiciniis atq; ardentius inherebunt. Sic quippe
eos mentes p hoc iustissimo iudici inherent. uis districtio
nis absorbet. ut omnino eis ñ lubeat/ quicq̄d abilliis eterne
regule subtilitate discordat. PETRVS. Non est iā
quod responderi debeat aptę rationi. S; hec nunc questio mē
tē mouet. quom anima inmortalis dr. dum ēsset qd in
ppetuo igne moriatur. GREGORIVS. Quia duobus
modis uita dr. duob; etiā modis mors debet intelligi.
Aliud est namq; qd indeo uiuim. aliud uero quod ī hoc
qd conditi t certam sumus. ē ali ud beate uiuere.
aliud etiā aliter. Anima itaq; mortalis ēē intelligit. et ī
mortalis. Mortalis quippe. quia beate uiuere amittit. In
mortalis aut quia essentialiter uiuere nūquā desinit.

De duplici uita et duplici morte